

Elfde Castricum's Dictee

Auteur: Gerard Wortel

Het jaar tweeduizend zevenenvijftig was een memorabel jaar voor de gemeente Castricum, omdat er vanwege het vijftigjarig bestaan van de humanoïde robot tal van artificiële activiteiten werden georganiseerd ten behoeve van de tweedegeneratierobots, een ogenschijnlijk koudhartige, gesofisticeerde doelgroep.

De burgemeester opende het jubileumjaar triomfantelijk met een wijdlopig discours over kunstmatige intelligentie en sprak lauwerende woorden over de groteske wijze waarop de doorsnee-cyborg uit zijn gemeente in de afgelopen decennia wist te assimileren, waarbij de laatste nooit ofte nimmer enig xenofobisch gedrag tentoonspreidde of ervandoor ging ingeval een collision dreigde met de menselijke entiteit.

Nadat de zorg- en knuffelrobots door het college van B en W reuzegrappig gefêteerd waren op een geëngageerde vaudeville, bracht een a-capellakoor van juveniele robots op initiatief van een lokale CDA'er de vijftien strofes van het Wilhelmus ten gehore, weliswaar met behulp van een autocue, opdat de nationale hymne niet zou ontaarden in een kakofonie.

Daarna toog men naar een zompig en gemillimeterd grasveld, waar twee atypische voetbalteams, bestaande uit androïde robots met een immens hoog IQ, een heuse derby uitvoerden met over en weer fenomenale een-tweetjes, crosspasses en man-tegen-mangevechten zodat er een spanning heerste van jewelste en de aanwezige toeschouwers het bijwijken Spaans benauwd kregen.

Speciaal voor de feminiene robot waren er in de lokale staminee workshops maquilleren en coifferen, waar robots met het sterrenbeeld Tweelingen een gratis coupe soleil konden krijgen of een voucher om naar believen te outletten in een doe-het-zelfzaak; dit tot ongenoegen van een aantal genderneutrale denkers die zich buitengesloten voelden en zich dientengevolge impertinent en misogyn gedroegen.

Ten slotte was er, als afsluiting van het jubilee, voor de ganse goegemeente een bal masqué in de sportaccommodatie, waar robots en mensen zich ongebreideld konden uitleven met linedancen en aerobicen, terwijl er tussen beide groepen heimelijk geflikflooid werd.

Om het wij-gevoel tussen robot en mens continu te pushen heeft de Stichting Feestcomite Castricum besloten om er vanaf tweeduizend zestig weer tegenaan te gaan met een groots robotfeest in de vorm van een triënnale.